

fra den fælles tilsynsmyndighed måtte give anledning til.

Spm. nr. S 2202

Til by- og boligministeren (22/3 01) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren redegøre for regeringens planer for en afhjælpning af bolig mangelen i kommunerne og her inddrage bl.a. den kommunale medfinansiering ved nybyggerier af støttede boliger?«

Begrundelse

Silkeborgs borgmester Jørn Würtz (S) udtaler i Midtjyllands Avis den 6. marts 2001, at kommunen vil kræve boligbyggeriet i kommunerne optaget som selvstændigt tema i de årlige kommuneforhandlinger mellem staten og Kommunerne Landsforening. Silkeborg forventer en ekstra udgift til boligbyggeri på 10 mio. kr. alene ud fra den større flygtningekvote i Silkeborg, og der er ikke i forvejen tilnærmelsesvis boliger nok til at opfylde kommunens boligsociale forpligtelse over for de nuværende borgere.

Svar (29/3 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Som det flere gange har været fremhævet, er den aktuelle situation på boligmarkedet ganske kompleks. Situationen er ikke entydig.

Jeg vil derfor gerne pege på nogle af de elementer, der har betydning for vurderingen af boligsituationen:

Boligdækningen i Danmark har gennem de seneste 20 år ligget forholdsvis konstant. Det betyder, at det årlige nybyggeri af boliger har kunnet følge den stigende efterspørgsel som følge af befolkningsudviklingen, og herunder også det stigende antal hustrunde med enlige.

Huspriserne er siden lavpunktet i 1993 steget meget markant – ikke mindst i hovedstadsregionen. Her har den årlige stigning ligget på godt 10 pct.

Men sammenlignes med toppunktet af den sidste højkonjunktur i 1986, kan det ses, at priserne – renset for inflation – kun lige har nået ni-

veuet fra 1986 i hovedstadsregionen, mens de faktisk er faldet lidt for det øvrige land.

Samtidig er lønningerne steget markant mere end huspriserne. Det betyder, at vi i dag har en situation, hvor det faktisk er noget billigere at købe en ejerbolig, end det var i 1986. Boligpriserne stigninger over de seneste år afspejler en stigende vækst i samfundet og den enkeltes indkomst.

Men det betyder på den anden side ikke, at der ikke er mange unge boligejere især i visse dele af landet som kan opleve, at det er blevet meget dyrt – og det gælder særligt de unge, der netop nu ønsker at træde ind på ejerboligmarkedet. Samtidig er der mange, der oplever, at det er vanskeligt at finde en lejebolig.

Regeringen vil derfor ikke afvise, at der kan være et behov for at justere på udbuddet af boliger i dele af landet, eller justere udbuddet i forhold til visse grupper, som f. eks. de unge, men det kræver nærmere undersøgelser.

Jeg har derfor igangsat en undersøgelse af hvilke typer boliger, der på lidt længere sigt er behov for. Denne undersøgelse bliver afsluttet den 1. juni 2001.

Med hensyn til det almene byggeri og den kommunale medfinansiering vil jeg gerne understrege, at det er op til kommunerne at fastlægge omfanget af det almene nybyggeri. Det er efter regeringens opfattelse afgørende, at beslutningerne træffes der, hvor man kender de lokale forhold – og de lokale behov og ønsker. Samtidig er det nødvendigt, at ansvar, beslutningskompetence og betaling hænger sammen. Derfor agter regeringen ikke at rokke ved den eksisterende opgavefordeling på dette område.

I 1998 blev styringen og finansieringen af det almene byggeri lagt om. Rammebeløbet blev afskaffet og den kommunale grundkapital blev samtidig hævet fra 7 til 14 pct.

Omlægningen var omkostningsneutral, men den har likviditetsmæssig betydning for kommunerne. De skal nu betale støtten kontant i form af en højere grundkapital, i stedet for som hidtil en andel af den løbende støtte på 20 pct.

Derfor har regeringen også – senest i forbindelse med kommuneaftalen for 2001 – givet mulighed for, at der kan ske lånefinansiering af grundkapitalen.

De seneste tilsagnstal for det almene boligbyggeri viser da også, at byggeriet atter er på vej opad. I år forventer regeringen, at kommunerne giver tilsagn til 7.500 almene boliger mod ca. 6.300 boliger sidste år.